

“Muzikant en hebben sociale verantwoordelijkheid”

Posted by Bleri Lleshi
01/12/2013

en Piet Maris op vocals.

Routes slaat erop dat Jaune Toujours zo vaak op de baan is, maar het is ook een associatie met roots, “omdat we soms worden ingedeeld onder rootsmuziek,” zegt Piet Maris frontman en accordeonist van Jaune Toujours. “De titel werkt in drie talen, dat is belangrijk want we werken internationaal en zoeken manieren om aansluiting te vinden bij een internationaal publiek. Het is ook een manier om te tonen waar we allemaal al geweest zijn. Vaak horen we: ‘zijn jullie daar echt geweest?’ We worden niet echt opgehemeld in de mainstream media, dus zijn mensen niet op de hoogte.”

Die routes kunnen we volgen in het 24 pagina's tellende cd-boekje.

Piet Maris: Ja, dat gaat van het festivals in Canada, op Sziget (het grootste festival van Europa, in Hongarije, bt), in Spanje, maar ook heel andere zaken, dagelijkse tafereel die we ook in Brussel kunnen tegenkomen. We hebben heel wat materiaal aangezien onze drummer Théo (Théophane Raballand, bt) ook fotograaf is. Wij zijn een artiestencollectief en willen ook andere facetten belichten van waar wij zoal mee bezig zijn. Bij het selecteren van de foto's hebben we ervoor gekozen niet ten alle koste een rock-'n-roll imago naar buiten te willen brengen, wel een soort zelfkant van het muzikantenbestaan.

Een luxe boeklet in een mooie digipack. Je moet vandaag een tandje bijsteken om nog cd's te verkopen?

Maris: Absoluut. Niet alles moet voor de verkoop dienen, maar gewoon een cd uitbrengen volstaat niet meer. We vinden het de moeite het publiek een inkijk te geven in het reilen en zeilen van de groep. Zeker in de wereldmuziek is het mooi om mee te kunnen dromen met wat een groep doet.

Maken jullie dan wereldmuziek?

Maris: Ja, roots, wereldmuziek, rock, onlangs heb ik bedacht dat we een eigen term moeten verzinnen.

Zinnebeat?

Maris: Ja, maar leg maar uit. (lacht) En dan verwarren de mensen dat met Zinnebier (Brussels bier van Brasserie de la Senne, bt). We hebben geprobeerd met de term *world beats from Brussels*, maar dan denkt iedereen dat je een DJ bent... Op een dag vind ik wel een goede term.

Dat luxeboekje, vond jullie label dat wel ok?

Maris: Het label heeft daar niet veel in te zeggen want wij zijn het label. (lacht) Dat is het grote voor- en nadeel van onze manier te werken (Jaune Toujours is volledig onafhankelijk en heeft zijn eigen label, Choux de Bruxelles, bt). We hebben grote autonomie, we kunnen scherpe keuzes maken en risico's nemen, maar we moeten oppassen om niet uit de bocht te gaan. Dat boekje is zeker een goede keuze, we krijgen zeer goede reacties, ook van de internationale pers. Dat muziekgroepen vandaag geen cd's meer moeten uitbrengen en alles digitaal moeten doen, dat is een grote mythe. Het internet staat vol met muziek waar nooit een kat naar luistert. Soms haalt ze zelfs niet één like of view. Ook op internet moet muziek gestuurd en gepromoot worden. In de mainstream media zeggen ze altijd: “ge kunt toch op alternatieve media gaan”. Ze vergeten dat je daar 100 of 1000 keer harder moet drukken om hetzelfde effect te bekomen als één keer gedraaid worden op de nationale radio. In ons genre, in ons niche, is het belangrijk een cd uit te brengen. Het is een heel duur visitekaartje, maar wel onontbeerlijk.

Wat is het grootste verschil ten opzichte van de vorige albums?

Maris: Sinds een paar jaar hebben we onze eigen repetitieruimte, zelf gebouwd, ook geschikt om maquettes op te nemen. We hebben er een groot deel van het album opgenomen, wat ons een enorme kost gespaard heeft die we in de afwerking hebben kunnen steken. Je hoort op het album dat we tijd hebben kunnen kopen. Er was geen druk om alles snel op te nemen. We zijn er een vol jaar mee bezig geweest, met tussenpauze's om er zuurstof aan toe te voegen.

En de guests, die zorgen voor extra kleur?

Maris: Letterlijk en figuurlijk. (lacht) Met Gangbé Brass Band uit Benin zijn we drie jaar lang intensief bezig geweest (in het project Afrobéat, bt). Mec Yek is ons Balkanproject met de Hongaarse romazangeressen Katia en Mielka Pohlodkova, daar zijn we nog steeds mee bezig. We hebben ook opgenomen met muzikanten van Radio Transit, een band met nieuwkomers, asielzoekers en migranten (een project van Globe Aroma, bt). Dan zijn er mensen die we onderweg vaak kruisen, zoals de percussiegroep LKMTV uit Leuven. Al die guests zorgen voor een veel gevarieerder kleurenpatroon. Er kruipt veel werk in samenwerkingsprojecten, dus waarom zouden we het werk niet verzilveren door er ook binnen Jaune Toujours iets mee te doen?

Op C'est parti! blijkt dat jullie pro betogingen zijn.

Maris: Wat mij betreft, hoe meer muzikanten zich engageren voor een goede zaak, hoe liever. Er wordt in Vlaanderen wel vaker geopperd “een muzikant moet zijn mond houden en muziek maken”. Dankzij initiatieven als 0110 (muziekfestival voor verdraagzaamheid en tegen racisme op 1 oktober 2006 met Tom Barman, Arno en Sioen in verschillende Belgische steden, bt) zijn die commentaren nu makkelijker te counteren.

In Afrika is het omgekeerd, daar hebben de muzikanten de sociale plicht om het op te nemen voor het volk.

Maris: Ja, dat hebben we gemerkt op het Cotonou Jazz Festival. We zaten daar wat van onze botten te maken en de onderwerpen sloegen aan. Alle muziekgroepen hadden het wel ergens over, niet zomaar iets, kindsoldaten, onderwerpen die naar de keel grijpen. Ik kreeg er kippenvol van! Ik merkte dat engagement de rode draad doorheen het festival was, en dat wij daarin pasten.

Dichter bij huis moet alles tegenwoordig plezant en apolitek zijn...

Maris: De extremen zijn groter geworden: we willen er niks mee te maken hebben versus het is nog nooit zo hard nodig geweest om je nek uit te steken. Er is een polarisering tussen believers en non-believers. Ik behoor uiteraard tot diegenen die vinden dat het nog nooit zo hard nodig geweest is, want wees nuchter, kijk rondom u en je ziet wat er gebeurt. Je ziet overal hoe de neoliberale bijl inhakt op van alles en nog wat. Onlangs waren we in Portugal, op een festival in Porto. Daar worden heel wat mensen van de sociale zekerheid gesmeten. Ze komen dan terecht bij organisaties die instaan voor noodhulp, wat aan het systeem drie keer zoveel kost. Het neoliberale mantra is: “cut the crap en het probleem is opgelost”. De partijen die dat implementeren weten nochtans zeer goed dat hun politiek een korte-termijnpolitiek is die zware gevolgen heeft op langere termijn.

Jaune Toujours heeft deelgenomen aan Time To Go, een betoging tegen kernwapens.

Maris: Als tiener nam ik al deel aan al die betogingen. Ik heb het geluk ouders te hebben die ook al in die richting dachten. Iedereen denkt dat de Witte Mars de grootste betoging ooit was in Brussel, maar dat klopt niet. Het was de anti-kernwapenbetoging van 1983. Dertig jaar later is niets veranderd, in tegenstelling tot Nederland waar wel een publiek debat is en waar de regering de discussie aangaat met de VS. In België zwijgen ze in alle talen. De regering wil noch bevestigen noch ontkennen dat die wapens er zijn. Onlangs verklaarde een expert dat die kernwapens er niet alleen zijn maar daarenboven ook vernieuwd worden. Hoe democratisch is het om hier geen debat over te voeren? In 1983 is de stem van 400.000 man over het hoofd gezien. Thema's als milieu en vrede zijn goed, zo lang ze de economie maar niet in gevaar brengen. Wel zie, de economie heeft zichzelf in gevaar gebracht.

Is het aan muzikanten om dat aan te kaarten?

Maris: Ik vind dat alle publieke figuren, zelfs voetballers, een morele verantwoordelijkheid hebben. Ze betreden een modelfunctie. Als je een publiekfunctie inneemt, loop je in de kijker en heb je een verantwoordelijkheid. Diegenen die zeggen ‘niet politiek bezig’ te zijn, wel die zijn politiek bezig want die zeggen: schuif de politiek maar aan de kant. Dat is instemmen met de huidige gang van zaken.

Terug naar het album. *Petit Château* met de zangeressen van Mec Yek wil een warm hart toedragen aan asielzoekers?

Maris: Absoluut, we hebben ook andere nummers over vluchtelingen zoals *Réfugiés Sans Frontières*, een hymne aan machteloosheid. *Petit Château* is een blik in het leven van iemand in het Klein Kasteeltje (open opvangcentrum voor asielzoekers van Fedasil, bt) In zijn/haar plaats zouden wij hetzelfde doen: weggaan, alles achterlaten, vooruit kijken naar iets waarvan je niet weet waar het naar leidt, je weet niet waar je uitkomt... 'Ik moet het doen, ik hoop op een dag te kunnen zeggen dat het de juiste keuze was, dat het de moeite waard was.' Maar je bent niet zeker dat ooit te kunnen zeggen. Met de aanslepende dossiers en de huidige gang van zaken in België, kunnen ze zich de vraag stellen of ze hun leven vergooid hebben. Maar als ze thuis gebleven zouden zijn, zouden ze hun leven ook vergooid hebben. Op zijn minst hebben ze geprobeerd.

Sinds 2012 is Jaune Toujours vooral bekend van *Ici Bxl*, het nummer dat twaalf Belgische steden tegelijkertijd heeft doen dansen ter ere van het Belgische voorzitterschap van de EU.

Maris: Het is ons nummer met cultuistatus. (lacht) We haalden zonet de tiende plaats op de Brusselse top 100 van FM Brussel, naast Arno, Brel en Stomae. Daar ben ik wel fier op. Wij, de indies, tegenover de gevestigde waarden. Land wordt erkend door Belgen die in het buitenland wonen en door buitenlanders die naar België kijken: het absurdisme, surrealisme, het echte Brusselse leven...

Trouwens, dat nummer heeft zijn hitstatus gehaald door gedraaid te worden op Radio 1, ondanks het feit dat de programmator het niet wilde. Het was geen materiaal voor Radio 1 en mocht geen playtime krijgen. Maar toen moest die man enkele dagen thuisblijven omwille van een ziekte en is het nummer via een omweg toch in de rotatie beland. Daardoor komt dat nu in top 100 van FM Brussel, op 100 op 1 van Radio1... We mogen het belang van de nationale radio echt niet relativiseren. Dit nummer is een hit dankzij de radio. Wij zullen blijven vechten om gedraaid te worden op de VRT!

Interview // **Benjamin Tillet**

@ (korte versie van dit interview op <http://www.agendamagazine.be/en/blog/jaune-toujours-brusselse-beats-met-keur>)

Foto @ Alex Vanhee

Release concerten:

4/12 De Centrale, Gent

14/12 Mirage, Mechelen

15/12 Café Opek (Colora), Leuven

9/1/2014 De Roma, Antwerpen

Meer info op www.choux.net

<https://blerilleshi.wordpress.com/>

<https://www.facebook.com/Bleri.Lleshi>

Twitter @blerilleshi

Posted in: Interviews, Other Voices

Tagged: Afrika, Benin, Benjamin Tillet, Brussel, Choux de Bruxelles, engagement, Gangbé Brass Band, Ici Bxl, Jaune Toujours, Mec Yek, muziek, Piet Maris, politiek, Routes, verantwoordelijkheid, wereldmuziek

Permalink

1 Comment